

Все більше людей стають вразливими до різних дерматологічних захворювань, і, нажаль, ця тенденція не зменшується.

Серед всіх автоімунних захворювань шкіри, насамперед виділяється псоріаз, природа походження якого досі є відкритим питанням для науковців. Також слід зазначити, що псоріаз, у загальному розумінні, можна сприймати як “хвороба цивілізації”, оскільки він став одним з найпопулярніших хронічних дерматозів у багатьох індустріально-розвинутих країнах Євразійського та Американського континентів, що тісно пов'язано з генетичними і кліматичними факторами, шкідливими звичками, станом довкілля, особливостями харчування.

Згідно із загальним алгоритмом лікування, для боротьби із псоріазом використовують терапію місцевими засобами (найбільш ефективним становить лікування місцевими кортикостероїдними препаратами), фототерапію та біологічну терапію. Найефективнішим і найбільш токсичним методом лікування виявилась біологічна, тобто імуносупресивна терапія.

Мета дослідження. Метою роботи нашого дослідження є структуризація асортименту імуносупресивних препаратів, представлених на українському фармацевтичному ринку; визначення тенденції актуальності імуносупресивних препаратів для хворих на псоріаз в Україні.

Матеріали та методи. Об'єктами дослідження стали лікарські засоби місцевої дії, що містять в своєму складі діючі речовини, які відносяться до складу імуносупресивних препаратів. Було використано методи наукового аналізу, які сприяли порівнянню, аналізу, узагальненню та систематизації літературних даних. Аналіз ринку проводився використовуючи Державний реєстр лікарських засобів в Україні та Державний формуляр.

Результати дослідження. За результатами проведеного дослідження було визначено підвищення кількості номенклатури імуносупресивних лікарських засобів на фармацевтичному ринку України на 30% за останні 7 років. Кількість препаратів закордонного виробництва значно переважає вітчизняний асортимент лікарських засобів. Слід відзначити мінімальну кількість монокомпонентних лікарських засобів.

Висновки. Отримані дані дають змогу визначити перспективи розробки нових вітчизняних лікарських засобів для лікування дерматологічних захворювань на основі імуносупресивних діючих речовин.

ПЕРСПЕКТИВИ СТВОРЕННЯ ТА ВИРОБНИЦТВА ТАБЛЕТОК НА ОСНОВІ НАТРІЮ ПІКОСУЛЬФАТУ

Гречко Г. С.

Науковий керівник: Безрукавий Є. А.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

genyab3@gmail.com

Вступ. За даними різних авторів, хронічні запори трапляються у 15–50% населення. Симптоми запору, такі як зменшення кількості дефекацій в одиницю часу, зміна консистенції калових мас до твердої або комковатой, необхідність додаткового натужування, відчуття неповного спорожнення кишечника, здуття живота, зустрічаються як у дітей, так і у дорослих.

Це стосується пацієнтів різного віку, обох статей, а також різних культур та етнічних груп. У цілому нині середня поширеність запору в дорослих оцінюється в 16% у світі (варіюється від 0,7 до 79%); тоді як поширеність 33,5% була приписана дорослим віком від 60 до 110 років. Крім цього в осіб віком понад 60 років запори реєструються частіше у 20-36% випадків. У більшості досліджень повідомляється про вплив соціально-економічного статусу та рівня освіти на поширеність запору. Люди з низьким доходом частіше страждають від запорів, ніж багаті. Тому лікування запорів є актуальним завданням сучасної медицини і фармації.

Мета дослідження. Провести аналіз літературних джерел, електронних ресурсів з метою оцінки перспектив створення та виробництва лікарських препаратів на основі натрію пікосульфату для використання у терапії запорів.

Матеріали та методи. Бібліосемантичний, аналітичний. Об'єктами дослідження було обрано лікарські засоби з натрію пікосульфатом.

Результати дослідження. Пікосульфат натрію гідролізується кишковими бактеріями у товстій кишці. Як у антрахінонів, дія пікосульфату натрію обмежена товстою кишкою, та його активність залежить від бактеріальної флори. Активна форма препарату, що утворюється шляхом гідролізу під впливом кишкових сульфатазпродукуючих мікроорганізмів, безпосередньо збуджує нервові структури кишкової стінки, у результаті прискорюється просування кишкового вмісту, зменшується всмоктування електролітів та води.

Активація препарату відбувається лише у товстій кишці, тому гіперперистальтики та газоутворення у тонкій кишці не відбувається, що впливає на якість життя. Проносний ефект настає через 6-12 годин після прийому. Проносний ефект пікосульфату натрію у дітей менш надійний, тому що у них активність бактерій, необхідних для дії препарату, значно нижча, ніж у дорослих, тому пікосульфат натрію рекомендований для прийому з 4 років.

При прийомі внутрішньо препарат не всмоктується із шлунково-кишкового тракту та не піддається печінково-кишковій циркуляції. Пікосульфат натрію найбільш ефективний при гіпотонічних запорах і запорах, пов'язаних із запальною патологією шлунково-кишкового тракту, а також у осіб, які дотримуються постільного режиму.

При використанні натрію пікосульфату не було зареєстровано серцево-судинних ефектів та змін у сироватці крові, рівень гематокриту, креатиніну або електролітів. Це підтверджує, що пікосульфат натрію є ефективним, добре переносимим та безпечним проносним при лікуванні запорів.

Висновки. Таким чином, пікосульфат натрію – це універсальний засіб при хронічних запорах, який вже багато років затребуваний пацієнтами. Він входить до трійки проносних засобів, що найбільше продаються. Цей препарат купується в аптеках частіше за інші засоби лаксативної групи. Натрію пікосульфат – гідний дженерик, який можна рекомендувати пацієнтам на всіх етапах лікування – в аптеці, на амбулаторному прийомі та на лікарняному ліжку. Тому організація виробництва даного лікарського засобу є актуальним завданням сучасної фармацевтичної технології.